

Rovatvezető: Gáspár-Hantos Géza

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

MTESZ-KÖZGYŰLÉS

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége (MTESZ) 1986. október 18-án tartotta XIV. tisztújító küldöttközgyűlését Budapesten. Az OEE képviselőjében — küldöttként — *dr. Csötönyi József, dr. Ébli György, dr. Fadgyas Kálmán, Gáspár-Hantos Géza, dr. Herpay Imre, Király Pál, dr. Kovács Jenő, Pálhalmi János, dr. Pető József, Stádel Károly, dr. Tibay György, dr. Várhelyi József* vettek részt.

Ez alkalomból a szövetségben végzett kiemelkedő szakmai és társadalmi tevékenységükért, tagtársaink közül az alábbiak kitüntetésben részesültek:

- *dr. Madas András*, az OEE elnökségének tagja, „*Socialista Magyarorszáért Erdemrend*”.
- *Király Pál*, az OEE alelnöke „*Munka Erdemrend*” ezüst fokozat,
- *dr. Andor József*, az OEE elnökségének tagja, *MTESZ-díj*.

A közgyűlésen az országos elnökség tagjává megválasztott tagtársaink:

- *dr. Herpay Imre*, az OEE elnöke,
- *dr. Kovács Jenő*, az OEE elnökségének tagja,
- *dr. Madas András*, az OEE elnökségének tagja.

Az MTESZ ellenőrző bizottság tagja lett *dr. Ébli György*, az OEE vezetésének tagja. A végrehajtó bizottság tagjaként *dr. Kovács Jenő*t az MTESZ egyik alelnökének megválasztották. Az állandó bizottságai közül a „Környezet- és Természetvédelmi Tanács” elnöke *dr. Madas András* lett.

A küldöttközgyűlésen szót kapott *dr. Várhelyi József*, aki az OEE és *dr. Csötönyi József*, aki az OEE budapesti intézőbizottsága nevében szólalt fel:

Dr. Várhelyi József:

Az MTESZ második legrégebb és egyben az egyik alapító egyesülete, a fennállásának 120. esztendejében járó Országos Erdészeti Egyesület képviselőjében, tisztelettel köszöntöm a közgyűlést.

A közgyűlés dokumentumait tanulmányozva, a főtitkár elvtárs szóbeli kiegészítését meghallgatva, csak tovább erősödött bennem az a meggyőződés, hogy az elmúlt években az MTESZ munkája — a kifejezés jó értelmében — politikusabbá vált. Ez nem a politikai jelszavak és közhangulatok hangoztatásában nyilvánult meg, hanem abban, hogy a szövetség a rendelkezésre álló erőforrásokat céltudatosan koncentrált a népgazdaságunk legfontosabb feladataira, a gazdálkodás megújítására, a műszaki-gazdasági innovációra.

Megmutatkozott ez a politikus szemlélet többek között abban is, hogy az MTESZ az elmúlt évek nehéz időszakában hozzájárult a politikai közhangulat stabilizálásához. A szövetség nem adott teret annak a hangulatnak a kibontakozásához, amely helyvel-közzel felütötte fejét, azt hangoztatva, hogy most van itt az idő a realitáris helyzetének javítására, mivel a kényszer országunkban már sok mindent megoldott. Ugyanakkor a beszámolókból az is világosan kirajzolódik, amit az egyesületi tagság menet közben is jól érzékelt, vagyis az, hogy az MTESZ szívós következetességgel lépett fel a különböző országos irányítószerveknél a realitáris társadalmi helyzetével kapcsolatban kétségtelenül kialakult feszültségek feloldása érdekében. A helyzet alakulása szempontjából „frontáttörést” jelent az, hogy a té-

mát kivezette a politikailag „kényes” szférából. Nagy eredmény, hogy a reálértelmisségi problémát ma már nem kell politikailag „kényes kérdés”-ként kezelni.

A műszaki-gazdasági innovációval kapcsolatban, többször halljuk manapság, hogy kár ezzel foglalkozni, hiszen a rendelkezésre álló pénzforrások még a szinten tartáshoz sem elegendők. Ha netalán mégis volna némi mozgásteret a gazdálkodónak — mondják —, akkor gúzsba kötik a közgazdasági szabályozók. Annak elismerése mellett, hogy a vállalatok helyzete általában nem könnyű és népgazdasági ágazatonként nagy változatosságot mutat — meg kell mondani, hogy ezek a peszsimista hangok gyakran nem is a gazdasági értelmiség köréből erednek és irreálisan felnagyítják, kisarkítják a problémákat. Mert azt azért le kell szögezni, hogy a műszaki-gazdasági értelmiséget az elmúlt években sem a defetista szemlélet, hanem éppen ellenkezőleg, a kemény küzdeniakarás és maga a küzdés jellemezte.

Arra nézve, hogy lehet fejleszteni még a jelenlegiekhez hasonló nehéz években is, engedjék meg, hogy a saját szakmánk területéről megemlítsék néhány példát: a Mátrai EFAG úttörő lépéseket tett a hulladéktmentes komplex fakitermelési technológia kialakításában, a Nagykunsági EFAG által kifejlesztett faaprító gépek és elektronikus vezérlésű aprítékűzelő berendezések közelítik az európai élvonalat. A Nyugatmagyarországi Fazdasági Kombinátban meghonosított új technológiák és termékek, mint például a *Betonyp* cementkötésű faforgácslap, a *Colornyp* lemezek és az ezekből készült épületelemek, bútorok szintén magas szintű technológia termékei. Ennek kapcsán szabad legyen a Zalai EFAG területéről is — ahol én is dolgozom — megemlítenem néhány példát: így a fenő előhasználati gépsor kialakítását (amelynek 1 m³-re vetített élőmunka-igénye csak negyede a hagyományos technológiáénak), lézertechnika alkalmazását a fűrészáru továbbfeldolgozásában, az elektronikus rönkbemérő használata faanyag felvételezése során stb.

Arra van szükség, hogy a műszaki-gazdasági innováció tekintetében sportnyelven szólva — ne „a pálya széléről bekiabálók” legyenek a hangadók, hanem maga a műszaki értelmiség. Az MTESZ ragadja magához a kezdeményezést, s mint arra a leghivatottabb, a jó példák felkutatásával, elterjesztésével bizonyítsa, hogy az innováció napjainkban nemcsak szükséges, de lehetséges is.

Szeretnék egy észrevételt fűzni a szövetség jövőbeli érdekvédelmi tevékenységének stratégiájához. Ezt a tevékenységet tovább kell folytatni. Jelenleg azonban, ha ez a téma szóba kerül, mindenki azonnal az anyagiakra gondol és a kereseti-jövedelmi arányok panaszolását helyezi előtérbe. Annak elismerése mellett, hogy szakmánként és az értelmiségen belül rétegenként eltérő mértékben, de kétségtelenül léteznek komoly feszültségek forrását jelentő, „szűk keresztmetszetek”, mégis, megszemlénően egyetérték az MTESZ azon érdekvédelmi stratégiájával, amely az eddigieknél sokkal nagyobb hangsúlyt helyez a munka erkölcsi tényezőire. A rend, fegyelem, pontosság, megbízhatóság, lelkiismeretesség, áldozatkészség, szorgalom, gondosság stb., mind megannyi olyan fogalom, amelyeken az emberiség élete öröktől fogva alapszik, amely mindenfajta társadalmi megújulás feltétele, s amelyeket önmagában nem helyettesíthet egyetlen tényező: az ún. érdekelttség. Történelmi példák is, saját tapasztalataink is bizonyítják, hogy az érdekelttség elengedhetetlenül szükséges, de önmagában nem elégséges feltétele a társadalom normális működésének. Az anyagi érdekelttségnek az erkölcsi alapoktól elszakított és túlhangsúlyozott előtérbe állítása az örökös elégedetlenségtől fűtött, felső határt nem ismerő pénzhaszvához vezet, és az MTESZ-nek nem lehet célja az ilyen irányú haladás. Ezért nem tekinthetjük az MTESZ érdekvédelmi funkció feladásának, ha a szövetség a hosszú távú célokhoz elvezető tendenciák szorgalmazása mellett helyesnek ismeri el és támogatja azt az állami bérpolitikai alapelveket, amely a teljesítmények és a bérkiáramlás közötti szigorú egyensúly megőrzése fölött örködik. Arra viszont érdemes figyelmet fordítani, hogy ez az elv mindenhol érvényesül-e és mindenütt egyformán érvényesül-e?

Feladatokban gazdag történelmi korszakban, a világgazdasági kihívás korszakában élünk. Alkotó ember számára a feladat szépségét a küzdés lehetősége, a feladat nagysága, jelentősége adja meg. A mai generációnak nem kell a háborútól romba döntött országot koplalva újjáépíteni, nem kell a szocialista ipar és a nagyüzemi mezőgazdaság alapjainak lerakásán fáradoznia. A mi generációnknak az a történelmi feladat jutott osztályrészül, hogy a magyar gazdaságot az intenzív növekedési pályára állítsa, és a gazdaságilag fejlett országok sorához felzárakóztassa. Véleményem szerint ez is van legalább olyan imponáló feladat, mint az előző generációk bármelyikéé. Mi, erdészek, bízunk abban, hogy a szövetségi összefogás erejét reprezentáló közgyűlési határozat végrehajtásával nagy lépést teünk majd előre a következő években a műszaki haladás útján.

Dr. Csötönyi József:

Az erdő, mint igen bonyolult környezeti rendszer, elsősorban fontos természeti erőforrás, amely megújítható nyersanyagot; fát terem. Az erdő nemcsak nyersanyagforrás, hanem a környezet védője is, alakítja, formálja a táj arculatát, pihenést, felüdülést nyújt az embernek, védelmet és élőhelyet a növény- és állatvilág megannyi, számos képviselőjének, féltett esztétikai és kulturális kincsünk is. Nem véletlenül állapította meg dr. Róth Gyula Kossuth-díjas, az erdőművelés Európa-hírű professzora, hogy „az erdő az embernek és az emberek által alkotott államoknak egyik alapvető létalapja és ...erdő nélkül emberi jólét nem is képzelhető”. A felsorolt célok — napjainkban — a jóléti erdőgazdálkodás keretében valósulnak meg. Egy hazai és az erdő különböző funkcióinak megítélését kutató vizsgálat szerint, az erdő legjelentősebb funkciójának a környezet védelmét tartották. Mi, erdészek, akik hivatásukból eredően, felelősek vagyunk érdeinkért, olyan erdők létesítését, nevelését tűztük ki célul, amelynek jelentős fanyersanyag-termeléssel, továbbá környezetvédelmi, szociális-üdülési szolgáltatásokkal járulnak hozzá a növekvő társadalmi szükségletek kielégítéséhez. E munkához azonban szükséges a társadalom támogatása is.

*

A Budapesti Erdők Baráti Köre, hazánkban és az MTESZ-en belül az első, olyan társadalmi fórum, amely a Budapesten élők, itt lakók figyelmét az erdők felé fordítja és munkára hív mindenkit, aki a budapesti erdőkért bármit is tenni tud és akar. Alapdoktrínája a „Per silvam pro homine” (az erdővel az emberért). Ahhoz, hogy a főváros területének 8,4%-át kitevő, 4340 ha-nyi erdő maradéktalanul megfeleljen az erdő hármassá, de különösen a környezetvédelmi, szociális-üdülési funkciójának, társadalmi összefogásra van szükség. Ennek az összefogásnak a letéteményese az OEE budapesti intézőbizottsága által kezdeményezett és az MTESZ Budapesti Szervezete szakbizottságaként megalakuló és működő kör.

A Budapesti Erdők Baráti Körének programja nem kevesebb, mint a magyar erdészet kiemelkedő egyénisége, Kaán Károly akadémikus több mint hat évtizeddel ezelőtt megfogalmazott gondolatainak megvalósításán való fáradozás:

„El fog jönni ezzel, mert el kell jönnie az időnek, amikor az erdő minden magyar kultúremlék szemének és szívének is egyik legkedvesebb tárgya lesz és azt nemcsak azért fogja nagyrabecsülni, mert testét-lelkét üdíti és megnyugtatja, szépérzékét pedig gyönyörködteti —, de mert a magán- és közgazdasági érdekek nézőpontjából is benne a nemzet egyik legszebb és legértékesebb kincsét ismeri fel.”

Bízom abban, hogy a Budapesti Erdők Baráti Köre gondolata nemcsak megértésre és támogatásra talál, hanem — szerte az országban másutt is — követésre.

*

Ünnepi elnökségi ülés keretében emlékezett meg egyesületünk elnöksége meghívott vendégeivel Budapesten, 1986. október 14-én, az OEE fennállásának 120. évéről és az Alkotmány u. 6. sz. alatti, volt székháza létesítésének centenáriumáról. Megnyílt a zászlódíszöbe öltözött, egykori székház évtizedek óta zárt kapuja, hogy az öreg falak között a résztvevők megilletődötten elfoglalhassák helyüket a II. emelet 332. helyiségében, nagy emlékeztető Bedő Albert hajdani egyesületi dolgozószobájában, a tölgylevélkoszorús stukkóval díszített mennyezet alatt. Az erre az alkalomra szólnoki közgyűlésünkön avatott egyesületi zászló, egyetlen dekorációként nyert elhelyezést. A bordó bársonnyal takart elnökségi asztalon a közel száz éve készült bőrkötésű, veretes, szakmai jelvényünkkel ékesített emlékkönyv külön is emlékeztetett történelmi múltunkra. Az elnöki asztalnál dr. Herpay Imre elnök és Gáspár-Hantos Géza főtítkárral foglalt helyet.

Jelen volt még: Király Pál alelnök, dr. Tibay György főtítkárhelyettes, Andor József, Barátossy Gábor, dr. Bondor Antal, dr. Csötönyi József, dr. Gál János, Herczeg Miklós, dr. Kovács Mátyás, László Györgyné, Schmotzer András, dr. Solymos Rezső, Szekeres Péter elnökségi tagok.

Vendégként jelen volt: dr. Csontos Gyula, a MÉM Erdőrendezési Szolgálat főigazgatója, Bedő Tibor, az ERFATERV igazgatója, Jérôme René, Bedő-díjas erdőmérnök, Soltész István, az OMBKE elnöke, ny. ipari miniszterhelyettes, dr. Winkler András EFE-rektorhelyettes, valamint Molnár Jánosné szervezőtitkárral, Fekete Gyula és Riedl Gyula Bedő-díjas erdőmérnökök, a titkárság munkatársai.

Dr. Herpay Imre meghatott szavakkal nyitotta meg az ünnepi ülést, üdvözölve az elnökség megjelent tagjait, a meghívott vendégeket, közöttük kiemelten hűséges testvéregyesületünk, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület elnökét. Ismertette az ülés napirendjét, majd köszönetét fejezte ki *Tömpe István*nak, az emléktábla létesítését eldöntő közbenjárásáért és *dr. Krajcsovics József*nek azért a megértő támogatásáért, amellyel rendelkezésre bocsátotta a ház egyes helyiségeinek megtekintését és nem utolsósorban az emléktábla elhelyezését. Ezt követően az elnök átadta a szót az alelnöknek, „Az OEE 120 éve” c. emlékbeszéde megtartására.

Király Pál, egyesületünk történelmének avatott ismerője, nem kis megilletődéssel tartotta meg nagy hatású ünnepi megemlékezését, Mondanivalójában áttekintette az OEE megalakulásának történelmi előzményeit; az egyesület működését a megalakulástól a századfordulóig; történetét a századfordulótól az I. világháború végéig; majd a két világháború között; működését a II. világháború után.

Történelmünkkel szoros összefüggésben külön és kiemelten foglalkozott egykori székházunk létesítésének körülményeivel, a háromemeletes palota az időbeni egyik legnevesebb tervezője *Czigler Győző* műépítész, később műegyetemi tanár, életével, munkásságával. Kitért a 65 éven át birtokunkban volt székház megalapozatlan elvételével, a jogi helyzet feltárása érdekében tett lépéseinkre.

Dr. Herpay Imre elnök felkérésére, a megjelentek a jeles nap emlékezetére bejegyezték nevüket az emlékkönyvbe, miközben meghatódással forgatták annak lapjait, tisztelettel és szeretettel emlékezve nagy nevű elődeinkre.

Ezután az ünnepi ülés résztvevői levonultak a ház bejárati kapuja mellett, az épület homlokzatán elhelyezett, nemzeti zászlóval díszített emléktáblához, melyet adakozókra, arra a jellemző összefogásra és szellemiségre, amely e házból 65 éven *dr. Herpay Imre* avatott. Meleg szavakkal emlékezett az épület létesítőire, a közt, át, áradva sugárzott a magyar erdőgazdálkodás fejlesztése elősegítésén fáradozva. Végül köszönetét fejezte ki *Jérôme René* és *dr. Csötönyi József* tagtársaknak a ház emléktáblával való megjelenése kezdeményezéséért, valamint *Riedl Gyulának*, a megvalósításban való közreműködésért. A fehér márvány alapon, fekete betűkkel vésett emléktábla szövege a bevészt erdészcsillag alatt:

„Az Országos Erdészeti Egyesület egykori székháza, erdészek közadakozásából létesült, *Czigler Győző* építőművész tervei szerint, az 1886. évben. Országos Erdészeti Egyesület, 1986.”

*

Az erdőhasználati szakosztály az ERDEITERMÉK Vállalatnál kihelyezett ülést tartott. A rendezvény programja: erdei gyümölcsök és gombák feldolgozása, és üzemeletogató a vállalat nagygyarosa és budapesti üzemeiben. A tájékoztatót tartotta és a bemutatókat vezette: *Molnár Zoltán* műszaki igazgató és *Szepesi János* igazgató. Az előadásokhoz és bemutatókhoz hozzászóltak: *Rodek Márton, Mihály Sándor, Kovács Imre, Pusztai György, dr. Perhő József, Kékesi József, Takács István, dr. Andor József.*

*

Tájfejlesztési és környezetgazdálkodási szakosztály alakult

A szakosztály elnöke: *dr. Dobos Tibor* egyetemi docens, az EFE környezetvédelmi tanszékének vezetője, titkára *dr. S. Nagy László* igazgató, az OKTH Budapesti Felügyelőség vezetője. Tagok: *Gerely Ferenc, dr. Tarján Lászlóné, Kocsisné Dobos Ildikó, Mészáros Károly, Pájer József, Szendrői László, dr. Orbay Péter, Wessztergom Viktorné, Nádor József, dr. Halász Gábor, dr. Bán István, Szilasy Zoltán, dr. Barcsay László, dr. Bartucz Ferenc, Bogyai János, Luka Bálint, dr. Führer Ernő, dr. Ilyés Benjámín, dr. Galambos József, dr. Héder Sándor.* A szakosztály vezetője várja azok jelentkezését, akik szívesen részt vennének a szakosztály munkájában.

A szakosztály célja: társadalmi háttérként hozzájárulni a környezet optimális — védelmi és fejlesztési — hasznosításához.

A szakosztály főbb feladatai:

- érzékeli, mérje fel és fogalmazza meg e témakörben — különös tekintettel az erdőgazdálkodásra — felmerülő igényeket,
- kíséri figyelemmel és hasznosítsa az e témakörben megjelenő környezeti jogi szabályozásokat,
- mondjon véleményt az oktatási anyagról,

- tartsa össze e témakör szakmérnökeit, gondoskodjék ismereteik megújításáról és szakmai érdekképviselétükről,
- gyűjtse össze a külföldi tapasztalatokat, s gondoskodjék hazai adaptálásukról,
- foglalkozzon e témakör tudományos kérdéseivel, rendezzen előadásokat, ankétokat, tapasztalatcseréket stb.

*

A szerkesztőbizottság ez évi, harmadik ülését az erdészeti szakközépiskola meghívására Sopronban tartotta. *Dr. Bársony Lajos* igazgató fogadta a megjelenteket, majd *dr. Szélessy Miklósné* igazgatóhelyettes és *dr. Firtás Oszkár* a helyszínen mutatta be a szakközépiskola legújabb létesítményeit. A megelégedéssel fogadott látottak után a szerkesztőbizottsági ülésen felülbírálták a legutóbbi lapszámokat és összeállították a jövő első negyedévi szerkesztési programot. Az általános szerkesztési kérdések megvitatásán vendégként részt vett *dr. Csesznák Elemér* egyetemi tanár, *Obermajzer György*, a Tanulmányi AEG igazgatója, *Németh Ferenc*, a helyi csoport titkára és *Bolla Sándor*, a helyi tsz-csoport elnöke is. A vita során különösen a kéziratok olykor önkényes megrövidítése, változtatása merült fel élesen. A jövőben ennek szükségessége esetében, ebbe a szerzőt nagyobb mértékben kell bevonni. Az ülés végén a bizottság elnöke a fontosabb, rendelkezésre álló kéziratokat lektorálásra kiosztotta az erre vállalkozó szerkesztőbizottsági tagoknak. A lap névváltoztatására vonatkozóan, a szolnoki közgyűlésen elhangzott javaslatok tárgyalását az elnök több, prominens szerkesztőbizottsági tag távolléte folytán elnapolta.

A helyi csoportnak a szerkesztésre vonatkozó észrevételeit a csoporttitkár lényegileg a következőkben adta elő:

„A tanulmányi erdőgazdaságban felmérést végeztem AZ ERDŐ értékelésére. 20—25 műszaki beosztású tagtárssal, az észrevételekből néhány:

- A gyakorlatban kevés cikk hasznosítható.
- Igen szűk kört érdeklő cikkek sokasága jelenik meg.
- Sokszor fordulnak elő időrendi lemaradások.
- Kialakult régi írógárda mellett kevés az új író.
- Az egyesület nem hivatal, minden véleményt meg kell jelentetni.
- Legyen benne rendszeresen újítási rovat.
- Jó, hogy a fiatalok is szóhoz juthatnak.
- Azt adja a lap, amit kap.
- Jó, hogy az egyesületi életéről is számot ad, mellette a szakirodalomra is felhívja a figyelmet és sok érdekes apróság is megjelenik.
- Legyen olvasmányosabb, hétköznapiabb és negyedévenként legyen tudományos melléklete, amelyben mód lenne az elméleti cikkek megjelentetésére.

Többen a szabad véleménynyilvánítás jeleként értékelték a júliusi szám mellékletét. Úgy vélik, hogy a szakmai vitáknak elsősorban AZ ERDŐ-ben van helyük, nem pedig az ÖTLET, TERMÉSZET VILÁGA stb. lapokban.

Az észrevételek arra ösztönöztek, hogy statisztikai értékelést végezzek. Az utóbbi öt számban 51 fő írt, kerestem, hogy hányan vannak köztük a »közismertek« és mennyi a kevésbé az. Személyes megítélésem szerint:

széles körben ismert	30—31 fő
kevésbé ismert vagy új szerző	20—21 fő

A szerzők munkahelyi megoszlását tekintve:

MÉM	8 fő	16 ⁰ / ₀
EFE	11 fő	22 ⁰ / ₀
EFAG-ok, ÁEVAG-ok	10 fő	19 ⁰ / ₀
ERTI	6 fő	12 ⁰ / ₀
EVAG-ok, ÁEVAG-ok	6 fő	12 ⁰ / ₀
OKTH, tanácsi, TESZÖV, TSZ stb.	10 fő	19 ⁰ / ₀

Az ország erdészeinek zömét foglalkoztató — tehát a gyakorlatból — valóban kevés a szerzők aránya, célszerű lenne növelni.

A cikkek témája szerint már nehezebb a gyakorlatot elkülöníteni az elmélettől, de ez utóbbiból is sok a hasznosítható:

történeti visszatekintések	9 cikk 18 ⁰ / ₀
oktatás, szakemberképzés	4 cikk 8 ⁰ / ₀
útépítés, kötélpálya	4 cikk 8 ⁰ / ₀

nemesítés, génmegőrzés, számítógép, mikroszaporítás stb.	13 cikk 25%
erdőismertetés, fásítás, szorosabban vett gyakorlati és jól hasznosítható	13 cikk 25%
elméleti írás a mindennapoknak, egyéb (rövid) cikkek, közlések	8 cikk 16%

Az értékelő beszélgetés arról győzött meg, hogy az olvasótábor aktivitása AZ ERDŐ olvasásában nagy szóródást mutat. Köszönhető ez annak is, hogy a különböző folyóiratok és a sajtó igen széles skálája jár a tagságnak, az egyéb tevékenységet, mellékfoglalkozásokat nem is említve. Idő hiányában szelektálják a cikkeket érdeklődési körük, szakterületük szerint.

Az értékelő felmérés egyaránt tükrözi a szerkesztőbizottság nehézségeit és áldozatos munkáját. Dokumentálja, hogy AZ ERDŐ, mint a szakma egyik lapja, igen fontos hivatást tölt be. Színvonalában, minőségében a tagság jónak tartja. Keresztmetszetét a gyakorlat irányába célszerű növelni. A gyakorlatban dolgozó mérnökök, technikusok, erdészek aktivitása szükséges a kéziratok megírásához, erre pedig a szerkesztőbizottságnak folytonos buzdító propagandája kell.

Németh Ferenc

A HELYI CSOPORTOK ÉLETÉBŐL

A Baranya megyei csoport (Pécs) „Keresztmetszet az erdőgazdaság tevékenységéből” címmel, az MTESZ pécsi szenior tagságának részére az erdőgazdaság munkáját mutatta be helyszíni bejárással az árpádtetői erdészetnél **Zámbó János** erdészeti igazgató és a fakitermelésről, erdőfelújításról adott tájékoztatót. A kárászi erdészeti igazgató, **Soós László**, az alsórakodói munkát és annak jelentőségét ismertette, **Kalmár Lajos** üzemigazgató a hosszúhetényi fafeldolgozó üzemet mutatta be.

A csoport szakmai bemutató keretében tanulmányozta az árpádtetői erdészetnél annak a törzskiválasztó gyéritesnek végrehajtását, ahol tőserülés nélkül hajtották végre a munkát, szakszerűen, a modelltábla előírásának megfelelően. A bemutatót **Recht János** ágazatvezető főmérnök vezette. A bemutatót követően **Csanádi Béla** vezérigazgató igen élvezetes előadásban beszámolt Norvégiaiban töltött szakmai útjáról. A Norvégiaiban folyó erdőgazdálkodás mellett az ottani életmódról is tájékoztatta a nagy létszámú hallgatóságot.

*

A Csongrád megyei csoport (Szeged) hagyományos nyugdíjastalálkozóját a kistéleki erdészetnél rendezte. A látóvalókban évről évre gazdagodó pusztaszeri Nemzeti Emlékpark bejárása után a mintaszerűen kezelt sövényházi csemetekert bemutatásával ért véget a szakmai program. A bemutatót mindkét helyen **Sere Ferenc** erdészetvezető tartotta. A szakmai bemutatót ebéd és baráti be-

szélgetés követte, melynek keretében **Vida László** elnök az ágazat helyzetéről, VII. ötéves tervi elképzeléseiről, ezen belül a DEFAG gazdálkodásáról tartott ismertetést.

*

A nagykanizsai csoport, a szakszervezeti bizottsággal közösen, kétnapos tanulmányutat szervezett a Kisalföldi EFAG területére. Bemutatásra került a hansági erdőgazdálkodás, a nagymaros—gabcsikövi vízlépcső építkezése, a kapuvári csemetekert.

A csoport a **balatonfelvidéki csoport (Keszthely)** kérésére tapasztalatcserét szervezett a bükkgazdálkodás bemutatására. A tapasztalatcserét **dr. Páll Miklós** és **Fullér József** vezette. Résztvevők a bükk természetes felújítási tervezési rendszerét és a különböző mértékben megbontott bükk felújítógázásokat tanulmányozták — nagy elismeréssel nyilatkozva az eredményekről.

A csoport fogadta a pozsegi erdőgazdaság 35 fős küldöttségét, mely tanulmányút keretében ismerkedett a budafai arborétummal.

Az MTESZ Nagykanizsai IB **Tihanyi Gyula** titkárhelyettes tájékoztatója alapján ismerkedett a csoport tevékenységével. Az IB vezetői pozitívan értékelték a csoport munkásságát.

*

A pilisi csoport (Visegrád) háromnapos tanulmányútja során szakmai ismeretekben gazdag programot bonyolított le a Kisalföldi EFAG területén. A bős—duna-

kiliti vízlépcsőrendszer-építkezés hatalmas méretei mély benyomást keltek a résztvevőkben, akiket a munkálatokról *Putz József* és *Tóth József* főmérnök-helyettesek tájékoztattak az építkezés minden lényeges mozzanatáról, szakszerű és közérthető ismertetést, bemutatót nyújtva. Megismerkedtek a hansági erdőgazdálkodással. Élményt jelentett számukra a vitnyédi és az ásványrárói csemetekertekben végzett munka, a szigetek vízitúra. A természet- és környezetvédelmi kiállítások, régi erdőgazdasági eszközök bemutatása követésre méltó példát nyújthatnak minden erdőgazdaságnak. Tanulmányútjuk során látogatást tettek a nagycenkji Széchenyi-émlékmúzeumban is, és megtekintették a Széchenyi család sírboltját.

*

A Magyar Kereskedelmi Kamara Bútoripari és Fagazdálkodási Tagozat tagvállalati ülésén megvitatták az „Érdekeltségi viszonyok az erdőgazdaság — elsődleges fafeldolgozó ipar — bútorigipari vertikumában. A termelés és fejlesztés jobb összehangolásának lehetőségei és korlátai” c. vitaanyagot. Vitaindító előadást tartott *dr. Várhelyi József*, a Zalai EFAG vezérigazgatója; *dr. Németh József*, a Fűrész-, lemez- és Hordóipari Vállalat vezérigazgatója; *dr. Sipos Árpád*, a BUBIV vezérigazgatója.

Új tagfelvétel: Gutbrod Rezső erdőmérnök, Dunabogdány; Mandula Tamásné közg. ellenőr, Nyiregyháza; Pálos Péter erdőmérnök-hallgató (Zólyom), Budapest.

*

Szilágyi Ferenc erdőmérnök, 89 éves korában elhunyt.

Még Selmechányán kezdett és az I. világháborúban teljesített 4 év katonai szolgálata után 1924-ben szerezte meg oklevelét Sopronban. Először Szombathelyen, az állami földmérésnél dolgozott, innen erdőfelügyeleti, illetve erdőgazdasági szolgálatba helyezték. Előbb a busztyaházi, kolozsvári, sátoraljaújhelyi erdőfelügyelőségi krendeltségek vezetőjeként működött, majd igazgatóhelyettes-főmérnöki állást töltött be a sajtóvölgyi, a bódvavölgyi és az északborsodi erdőgazdaságnál. 1956-ban lépett a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság szolgálatába, innen 1957-ben ment nyugdíjba. 1975-ig rendszeresen foglalkoztatta őt a székesfehérvári állami megyei földhivatal.

1984-ben mint vasdiplomás erdőmérnököt köszöntöttük.

Szilágyi Ferenc 17 évi erdőfelügyeleti, erdőgazdasági szolgálata a magyar erdőszet talpra állásának nehéz időszakára esett, melyben kitűnő szervezőképessége, szigorú, de emberszerető magatartása, derűs életfelfogása mindenkor megsegítette. Székesfehérváron, a sóstói temetőben helyeztük örök nyugalomra.

Helyreigazítás helyesbítése.

Lapunk 1986. évi 11. számában hasonló helyen közölt helyreigazításból *Priszter Sz.* lemaradt könyvcíme: *Növényneveink.*

AZ ERDŐ SZEPKESZTŐBIZOTTSÁGA. Elnök: *dr. Solymos Rezső*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) doktora, Budapest; főmunkatárs: *Jérôme René*, Budapest. — Tagok: *dr. Balázs István*, Budapest; *Barátossy Gábor*, Budapest; *dr. Berdár Béla*, Visegrád; *dr. Bondor Antal*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa Budapest; *Bus Mária*, Veszprém; *Cebe Zoltán*, Szombathely; *dr. Csötönyi József*, Budapest; *Deák István*, Tamási; *dr. Fűrész Oszkár*, Sopron; *Gáspár-Hantos Géza*, Budapest; *dr. Göbölös Antal*, Kecskemét; *dr. Herpay Imre*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Sopron; *Kadlicsek János*, Miskolc; *Keszthelyi István*, Budapest; *Király Pál*, Budapest; *dr. Királyi Ernő*, a közgazdasági tudomány kandidátusa, Budapest; *Korbonszky Kazimírné*, Vác; *Krámer Antal*, Pécs; *Lőcsey Iván*, Budapest; *Mészáros Béla*, Szombathely; *dr. Rácz Antal*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Budapest; *Solymosi József*, Budapest; *Stádel Károly*, Győr; *dr. Szepesi László*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) doktora, Budapest; *dr. Szodfridt István*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Sopron; *dr. Szikra Dezső*, Visegrád; *Tóth László*, Szolnok; *dr. Tóth Sándor*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Budapest; *Varga Béla*, Eger.

